

Terzi ve Zengin İşadaml Hikâyesi

Genç adam iyi bir terziymiş. Bir dikiş makinesi ve küçücük bir dükkânı varmış. Sabahlara kadar uğraşıp didinir ama pek az para kazanırmış. Çok soğuk bir kış gecesi dükkânı kapatırken elektrik sobasını açık unutmuş ve çıkan yangın onun felaketi olmuş. Artık ne bir işi varmış ne de parası.

Günler boyu işi aramış ama bulamamış... Yük taşımış, bulaşıkçılık yapmış, yine de evinin kirasını ödeyecek kadar para kazanamamış. Sonunda ev sahibinin de sabrı taşınca, küçük bir bavula sığan eşyalarıyla sokakta bulmuş kendini...

Mevsim kış, hava ayaz olsa da genç adamın köşedeki parktan başka gidecek yeri yokmuş. Bir sabah işi arayacak derman bulamamış bacaklarında. Açlıktan ve soğuktan bitkin bir şekilde bankta otururken, kocaman bir araba yanaşmış kaldırıma. Arka kapıyı açmaya çalışan şoförü kızgınlıkla yana itmiş arabadan inen yaşlı adam, “Yalnız bırakın beni, parkta dolaşırsam belki sinirim geçer” diye söylenmiş.

Zengin bir işadamı olduğu her halinden belli olan ihtiyar, birkaç adım attıktan sonra bankta titreyen terziyi görmüş. Terzi, adamın üzerindeki paltoya bakıyormuş dikkatle. Birden siniri geçiveren ihtiyar, “Zavallı adamcağız kim bilir nasıl üşüyordur, ona nasıl yardım etsem acaba?” diye düşünmeye başlamış.

Oysa terzinin düşlediği paltonun sıcaklığı değilmiş. O, çok kalın ve kaliteli bir kumaştan üretilen bu paltonun sahibine hiç de yakışmadığını ve onun vücuduna uygun şekilde dikilmediğini düşünüyormuş. Yaşlı işadamı, terzinin yanına yaklaşıp, “Ne o evlat, bu ayazda parkta donmuşsun. İstersen paltomu sana verebilirim” deyince, “Hayır, teşekkür ederim. Ben sadece bu paltonun size göre olmadığını düşünüyordum. Kumaşı fazla kalın ve sizi olduğunuzdan şişman göstermiş” diye yanıt vermiş terzi.

Yaşlı adam bu cevabı alınca hayli şaşırmış. Çünkü o da üzerindeki paltoya onca para ödediği halde kendisine bir türlü yakıştıramıyormuş.

“Soğuktan titrerken nasıl böyle bir şeye dikkat edebiliyorsun?” diye soran yaşlı adam, “Ben terziyim” yanıtını alınca “Benimle gel, hayat hikâyeni yolda anlatırsın” diyerek arabaya bindirmiş bizim terziyi.

Bu karşılaşma, terzinin hayatındaki dönüm noktası olmuş. Böyle yetenekli bir insanın işsiz ve evsiz kalmasına çok üzülen iyiliksever yaşlı adam, terziye bir dükkân açmasına yetecek kadar para vermiş. Bunun karşılığında tek istediği kendi giysilerini bu genç adamın dikmesiymiş. Terzi yeniden bir işe hem de kendi işine başlamanın heyecanıyla deliler gibi çalışmaya başlamış. Bu arada yaşlı işadamı da desteğini esirgemiyor, onu kendi çevresinden zengin kişilerle tanıştıracak yeni siparişler almasını sağlıyormuş. Küçük dükkân önce kocaman bir modaevine dönüşmüş, sonra da pek çok ünlü marka için üretim yapmaya başlamış. Terzi artık “ünlü işadamı” diye anılır olmuş.

Bir gün ihtiyar adam onu ziyarete gitmiş. Terzi çok büyük bir iş bağlantısı yapmak üzere yurt dışına gidecekmiş ve uçağa yetişmesine az bir zaman varmış. Biraz sohbet ettikten sonra yaşlı adam birden fenalaşmış, kalp krizi geçiriyormuş. Hemen bir ambulans çağırılarak hastaneye kaldırılmasını sağlamış. Yeni işadamımız ise büyük işi kaçırmak istemediği için uçağa yetişmiş. Yaşlı adam krizi atlattmış ve uzun süre hastanede yatmış, bir yandan da sadece bir kez telefon ederek durumunu soran terziyi bekliyormuş. Fakat terzi daha çok para kazanmak için oradan oraya koştururken bir türlü yaşlı adamı ziyarete gidememiş.

Aradan o kadar uzun bir süre geçmiş ki bu sefer de utancından yaşlı adamın kapısını çalamaz olmuş. Bir süre sonra terzinin işleri yolunda gitmemeye başlamış. Fabrikalarını kapatmak zorunda kalmış ve elinde kala kala yine

küçücük bir dükkân kalmış. Utana sıkıla yaşlı adama koşmuş hemen nerede hata yaptığını sormak için.

Son derece kırgın olan ihtiyar yine de onu kabul etmiş ama kendi anlatacağı öyküyü dinledikten sonra hemen çıkıp gitmesini istemiş.

Ve başlamış anlatmaya:

“Bir zamanlar fakir bir oduncu varmış. Ormandaki bir kulübede yaşar ve odun keserek hayatını kazanırmış. Bir gün kulübesinde yangın çıkmış ve bu yangın bütün ormanı kül etmiş. O çevrede kimse ona güvenip iş vermeyince, çıkını alan oduncu, eşeğine binip yola koyulmuş.

Ağaçların arasında yürürken birinin kendisine seslendiğini duymuş. Başını kaldırıncı konuşanın bir bülbül olduğunu görmüş. Bülbül ona “Senin haline çok üzüldüm, şimdi öyle bir büyü yapacağım ki eşeğin çok güzel şarkı söylemeye başlayacak, sen de onunla gösteriler yapıp çok para kazanacaksın” demiş.

Gerçekten de eşek birbirinden güzel şarkılar söylemeye başlamış. Oduncu o şehir senin bu kasaba benim dolaşıp eşeğine şarkı söyletiyor ve herkes onları izlemek için birbiriyle yarışıyor. Oduncu ve şarkı söyleyen eşeği bütün ülkede ünlenmişler. Bir gün yine bir gösteriye yetişmek için koştururlarken, bülbülün yardım isteyen sesini duymuş oduncu. Bir kedi bülbülü yakalamış ve yemek üzereymiş. Şöyle bir duraklamış ama gösteriye gitmemeyi, onca parayı kaçırmayı gözü yememiş, arkasına bakmadan kaçmış oradan. Gösteri başladığında ise eşeği her zamanki gibi güzel şarkılar söylemek yerine sadece bir eşeğin çıkarabileceği sesleri çıkarmış.

Oduncu kendisini şarlatanlıkla suçlayan izleyicilerin elinden canını zor kurtarmış. İşte o zaman bülbül ölünce büyüünün bozulduğunu anlamış. Ben de

senin blblndm ve sen beni öldürdün, by de o yüzden bozuldu. Keşke güzel giysiler dikerken dostluk ipliğini koparmasaydın...”

Öyküyü dinleyince hemen çıkıp gitmiş terzi, çünkü söyleyecek bir sözü yokmuş...

Dostluk iplerinizi koparmamanız dileğiyle.....

Alıntıdır